

sidst var til Behandling, og hvor Hovedbestemmelsen var, at man vendte tilbage til det gamle Forhold mellem dansk og engelsk Mønt.

Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, indrømmer Mindretallet, at de vel indeholder Forbedringer i Sammenligning med Lovforslaget, men man kan ikke tiltræde disse Ændringsforslag, bl. a. fordi de — hvad Brødkornets Ombytning med Foderkorn angaar — kun løser Spørgsmaalet paa ufuldkommen Maade. Mindretallet henstillede indtrængende, at det sidste Spørgsmaal løstes ved særlig Lov, hvorved der vilde have været nogen Udsigt til Enighed mellem Partierne om et stort Samfundsspørgsmaal; men Flertallet nægtede at følge denne Anvisning. Mindretallet vil i øvrigt nærmere motivere sin Stilling i Salen.

Et *Mindretal* (Fibiger, Henning Hasle og Christmas Møller) beklager, at der er givet Tinget og Offentligheden saa kort Tid til at behandle dette meget vigtige Spørgsmaal. Og Mindretallets Parti maa anse det for absolut nødvendigt, at der aldeles omgaaende optages Forhandlinger om Landets hele økonomiske Politik, saaledes at der finder en *samlet* Drøftelse Sted, ikke blot om, hvorledes Landbrugets Forhold skal ordnes, og hvilke Foranstaltninger der paa dette Omraade bør træffes, men indgaa i en saadan Drøftelse bør ogsaa Spørgsmaalet om Skattepolitikken, Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden og Landets økonomiske Politik i det hele.

Mindretallet erkender naturligvis gerne, at det i en Tid som den nuværende er overordentlig vanskeligt at lægge en fast Plan, men Mindretallet maa dog hævde, at Administrationen og Lovgivningsmagten, i højere Grad end det hidtil er sket, maa søge at finde frem mod den økonomiske Politik, Landet under de nuværende vanskelige Forhold agter at føre. Mindretallets Parti kunde have ønsket, at saadanne Forhandlinger allerede var optagne, men da dette ikke er sket, maa Mindretallet bøje sig for Nødvendighedens Tryk og har ogsaa erklæret sig parat til at medvirke

til en ny midlertidig Ordning. Mindretallet maa mene, at en midlertidig Ordning maa være en Fortsættelse af Lovgivningen af 10. November og stiller Ændringsforslag i Overensstemmelse hermed, og det er da ogsaa i Virkeligheden fra alle Sider erkendt, at for Perioden November, December og Januar har den gældende Lov virket nogenlunde udlignende med Hensyn til det Tab, Landbruget har haft ved Sterlingens Fald.

Mindretallet har i Salen rejst Spørgsmaalet om Landbrugets Tab i Maanederne September og Oktober 1939, men ikke fundet tilstrækkelig Tilslutning til at ordne dette Spørgsmaal nu. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag (Nr. 1) om Fortsættelse af den til 31. Januar gældende Ordning.

Mindretallet har endvidere rejst Spørgsmaalet om Ombytningskorn og om Tilskud til Korn- og Kagepriser og maa mene, at det baade af Hensyn til Opretholdelse af Landbrugets Produktion og til en retfærdig Behandling af alle Landmænd, som skal aflevere deres Brødkorn, er nødvendigt, at der gives dem Lejlighed til at købe Foderkorn, navnlig Majs, til en rimelig Pris, og har derfor stillet Ændringsforslag under Nr. 5.

Mindretallet ønsker endvidere at fremhæve, at det gaar ud fra, at Tilskuddet til Foderkager gælder ikke blot det Kvantum Foderkager, der indføres her til Landet, men ogsaa det Kvantum, som ligger paa Lager, saavel som den hjemlige Produktion, der naturligvis ikke kan stilles ringere end den indførte Vare. Mindretallet mener, at tilsvarende Regler maa gælde for det allerede indførte Korn, som ligger paa Lager, jfr. Ændringsforslag Nr. 3.

Mindretallet har ikke fundet Tilslutning fra Regeringspartierne eller Landbrugsministeren til dets Synspunkter og kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Fremme.

Mindretallet agter nærmere i Salen at motivere sin Stilling til Forslaget.